

Izhaja vsako soboto in velja:

vse leto K 10.—
 pol leta „ 5.—
 četrt leta „ 2:50

Inserati:

Petit-vrsta 1 krat stane 20 vinarjev.

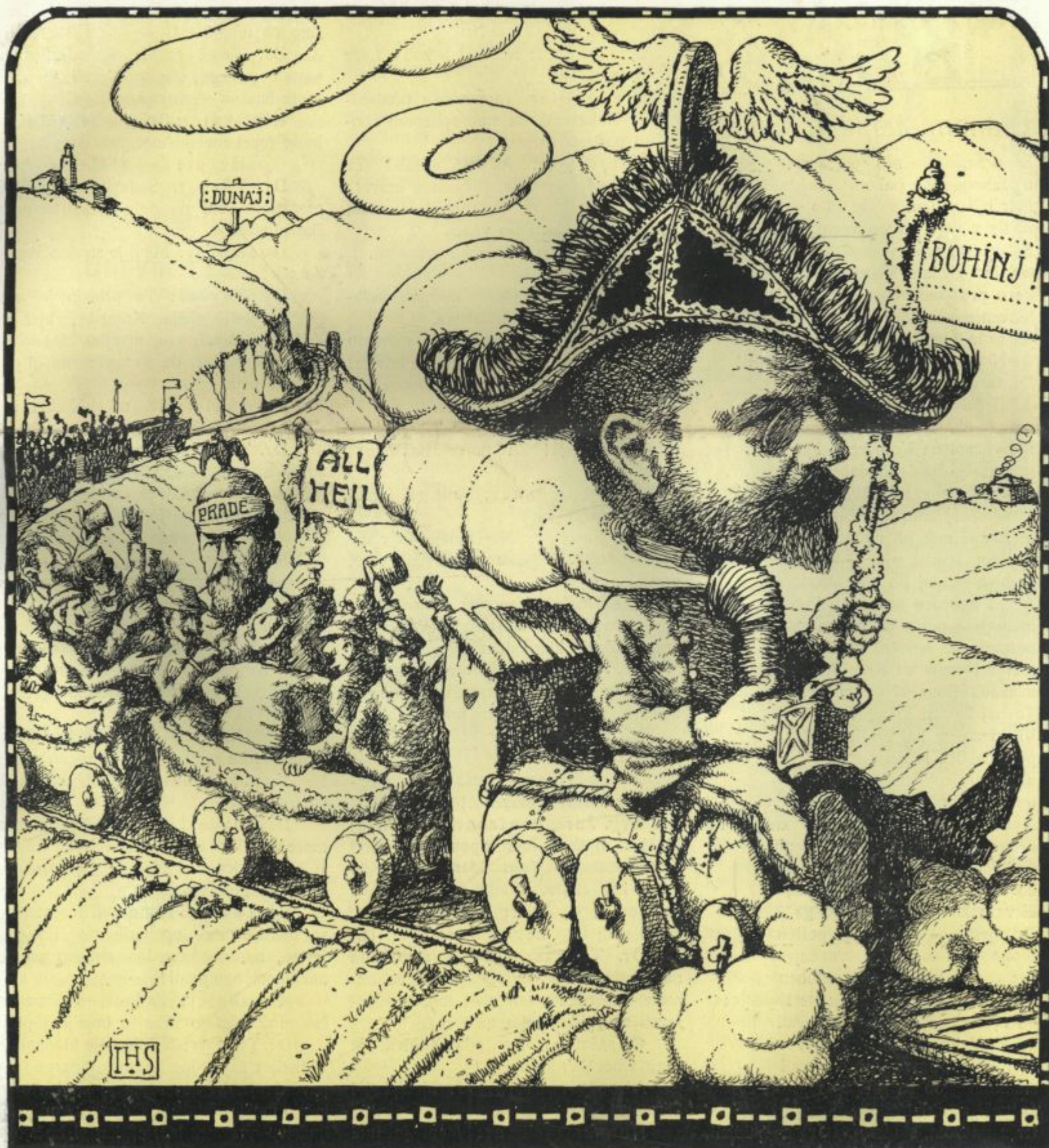
== Pri večkratni inserciji po dogovoru. ==

OSK.

Uredništvo sprejema le frankirane rokopise
ter jih ne vrača.Uredništvo je v Ljubljani, Knaflcove ulice 5,
I. nadstr., upravništvo pa ravnotam spodaj.

Posamezna številka 20 vin.

Politično-satirični tednik.

Železniški minister dr. pl. Derschatta: Nič ne vem, kako se bodo kaj imeli moji nemškutarski uradniki na slovenski zemlji;
 tam spredaj vidim toliko trobojnic, da se mi dela kar črno pred očmi!

Članom „Lepega kluba“.

Lepo zastopate naš rod, lepo, možakarji, pod frakom Žlindre zbrani! Mar bili voljeni ste le zato in tja v državno zbornico poslani, da dvajset kron vsak dan pobašete ter tiho gledate, prenašate, kako pederzen vodja vaš postaja, Slovence nemškimi hajlovcem prodaja, jih grdo blati, tlači, sramoti, da Nemec pošten že nad tem strmi! Da ta uzor pravičnega človeka dobil izdatnejšo kupnino bi, pravico do obstanka zdaj odreka Slovincem na Koroškem, kjer so ti prvotno gospodarili deželi ter **svoje kneze, vojvode imeli** in še sedaj tam, kjer čez noč bi Nemci radi jih ugonobili ter lepo zemljo njih si razdelili, prebiva skupaj jih nad stotisoč! A vas nobeden toliko časti in moštva nima, da bi brez strahu nesramnežu posvetil in da bi tam z Dunaja na Kranjsko velel mu k analfabetom, ki so ga volili!? Te naj slepari in molčati sili! Vi, ki ste se kaj boljšega učili, pa izdajalcu svojega rodu umazanih rok nimate lizati ter hudobijo mu pospeševati! Mar vam vsem v banki svoji krog vratu zadrnil vrv je, da še zdaj čepite pod frakom mu ter se ne oglasite, ko čast, blaginjo naroda tepta, ki vaša je dolžnost braniti ga!? Od njega, ki zaveden in pošten Slovenec vsak ga črti, zaničuje, ker ve, da toliko kot on noben sovražnik drug slovenstvu ne škoduje: od njega pač nikdar pričakovati kaj drugega ni bilo; ali **vas, ki njemu pomagali ste** kopati sramotni grob za rod svoj, pozni čas **še vaši vnuki bodo preklinjali** ter z gnevom, studom vas se spominjali, **če še zdaj**, ko že gre na polnoči vam, **narodu ne rešite časti!** Slovan.

Shod v Mestnem domu.

Izvirno poročilo „Ose“.

Dr. Tavčar: Danes hočemo mirno in dostojno zborovati.

Klerikalci: Sramota! Nesramnost! Nas že draži!

Dr. Tavčar: Vsaka stranka imej pravico govoriti po svojem govorniku; naj se ne krati beseda nikomur, ki se drži mej dostojnosti.

Klerikalci: Kaj? To je pa že od sile! (Razburjenost.)

Dr. Tavčar: Pomisliti je treba, da ima vsaka stranka pravico razkladati svoje misli.

Klerikalci: Ni res! Nikoli! Laže se! Sramota!

Dr. Triller (prevzemši predsedstvo): Pokažimo, da smo sposobni zborovati parlamentarno.

Klerikalci: Ali ste slišali? Ta nam zabavlja še huje. (Skromen kraval.)

Dr. Triller: Besedo dobi vsak, dokler se bo dostojno vedel.

Klerikalci: Nikar ne zabavljaj, ti prokleti primojduš!

Dr. Tavčar: Danes hočemo nadaljevati shod prejšnjega četrtka.

Klerikalci: Ni res! Ne moremo in nočemo trpeti take vnebovpijoče krivice!

Dr. Tavčar: Prava splošna in enaka volilna pravica je ideal.

Klerikalci: Kaj je rekel? Mi ne razumemo tega! Za norce nas ima! Dajte ga!

Nunski mežnar: Dajte ga! (Prosi dr. Trillerja za čik.)

Dr. Tavčar: Na Dunaju so v državnozborskem odseku razpravljali o tej pravici . . .

Klerikalci: Venomer samo zabavlja, zabavlja in zabavlja! (Velikanski hrup hripavih klerikalnih žganjarjev.)

Dr. Tavčar: Zahtevamo, da tudi mi člani narodno-napredne stranke smemo govoriti o volilni preosnovi.

Nunski mežnar: Nič! Nič! To je krivica!

„Absolvirani jurist“ Pogačnik: Sramota! Predrznost! Ne izzivajte!

Evg. Jarc, profesor iz Kranja: Može! Kaj takega morete poslušati mirno?

Gostinčar (stara klepetulja): Kdo more kaj zahtevati, kdo, kdo? (Tava proti odru; dr. Triller ga drži za ušesa, da bi mali mož ne zgrešil pravega pota.)

Dr. Tavčar: Današnji shod ima namen, razložiti razloge, zakaj se narodno-napredna stranka ne more navduševati za volilno reformo.

Gostinčar (na odru): Meni je silno vroče! Vroče mi je!

Absolvirani jurist: Meni tudi! Sramota!

Nunski mežnar: Meni je tudi vroče! Vpijmo! Rzasajajmo! Razbijmo shod!

Dr. Tavčar: Nič ni bolj zoprno, kakor če se kdo dela demokrata, pa ni.

Nunski mežnar: Razbijmo shod! Razbijmo shod! Čemu smo pa prišli sem?

Dr. Tavčar: Mirujte vendar, če ste ljudje.

Klerikalci: Kaj? Mi smo ljudje? Kakšni ljudje? To je razžaljenje časti! (Velik šunder.)

Dr. Tavčar: Narodno-napredna stranka je zato proti sedanji volilni reformi, ker so Nemci zlorabljali vprašanje splošne in enake volilne pravice.

Klerikalci: Ni res! Prav ima nunski mežnar! Razbijmo shod! Čemu smo pa tukaj?

Dr. Tavčar: Če ste odkritosrčni, morate priznati, da so Nemci to vprašanje izrabili v svojo korist.

Klerikalci: To je grda laž! Kako je že rekel nunski mežnar?

Gostinčar: Za pik! Meni je vroče!

Dr. Tavčar: Sedanji načrt volilne preosnove ščiti na dolgo vrsto let nemške privilegije.

Gostinčar: Meni je strašno vroče! Za pik!

Dr. Tavčar: Ta princip je uveljavljen tudi glede Kranjske, kjer so Kočvarji dobili svoj mandat. Storili so Nemci to nalašč, da so nas postavili pod tujčevo peto.

Klerikalci: Ni res! Nikdar ne! (Vihar prvega razreda.)

Dr. Tavčar: Nemci na Kranjskem so si s tem pridobili legitimacijo, da imajo v tej kronovini svojega zastopnika. Nasprotno so jo pa vzeli koroškim Slovincem, ker vedo, kako pomembna bi bila zanje.

Klerikalci: Ne verjamemo. (Vihar srednje vrste.)

Dr. Tavčar: Volilno vprašanje je rešeno glede slovenskih dežel tako, da je klerikalna stranka dobila toli zaželjeno priliko, da bi ugonobila narodnonapredno stranko.

Gostinčar: Za pik! Gospod Wratshko, recite za pik, meni je grozno vroče!

Nunski mežnar: Razbijmo shod, pa bo!

Dr. Tavčar: Sila klerikalne stranke more roditi le odpor in sicer velik odpor.

Klerikalci: Ni res! Nikdar ne! (Škandal prve vrste.)

Dr. Tavčar: Pripoznati morate, da so nas Slovence opeharili z volilno reformo, narodnonapredno stranko pa so naravnost ogoljufali!

Klerikalci: Zadosti! Kaj pa še čakamo? (Kažejo zobe in brusijo pipce.)

Dr. Tavčar: Navdušenje klerikalnih voditeljev za volilno reformo, posebno pa navdušenje dr. Šusteršiča je fingirano in lažejo moške katoliške, da hočejo priboriti ljudstvu pravice, lažejo, ker si hočejo z volilno reformo samo priboriti vse man-date za državni zbor.

(Škandal prvega razreda z odliko, garniran s klobutami, z brkami, ravsom in kavsom. Oči in pipci se svetijo, klerikalni glasovi žganjarskih buč buče kakor Jadransko morje ob jesenski nevihti. Vladni zastopnik polic. svetnik Wratschko prosi za besedo. Šunder, hrup, pretep, vojska.) Wratschko: Za pik!

Absolv. jurist Pogačnik: Za pik!

Profesor Evgen Jarc iz Kranja: Za pik, ljudje božji!

Nunski mežnar: Za pik!

Stari Gostinčar: Joj! Meni je vroče! Joj! Za pik! Joj!

Tepeni, obrncani, oklobutani, osuvani klerikalci: Za pik! Joj, joj, joj! Za pik!

Nunski mežnar: Za danes imamo dosti, slavna gospoda! Pojdimo! Naše geslo je: **Na jeruš!**

Klerikalci: Dobro je govoril mežnar! Lepa beseda najde lepo mesto. Pojdimo! Vzdignimo se kakor en mož! **Na jeruš! Na jeruš!**

Dnevni red

kranjskega popolnoma klerikalnega dež. zbora.

1. Predlog o prisilnem davku za škofove zavode.

2. Predlog o znižanju učiteljskih plač na 350 K (beri: manj 350 K).

3. Debata o perečem vprašanju, kaj bi bilo bolje: dr. Tavčarja obesiti na vislice ali nasaditi na kol.

4. Župnik Debeleč privede in predstavi poslednjega koroškega Slovenca, ki so ga našli v gozdovih pod Karavankami.

5. Predlog, naj zamaše predor skozi Karavanke z ilovico.

6. Naj dobe mežnarji častni naslov „profesor zvonistike“.

7. Predlog, da dobivajo farovške p. n. kuharice plačo iz deželne blagajnice.

F. Pl.

Ob otvoritvi

bohinjske železnice.

Glavar Detela: Saj sem vedel, da me moj „Slovenec“ ne pusti na cedilu. Ako ne bi bil „Slov.“ tako ljubezniv, da se je delal ogorčenega zaradi mojega nemškega govora, bi zgoraj najbrže niti ne bili zvedeli, da sem v srcu še star nemškutar. Morda mi vendar še kaj obesijo k mojemu grbu?

Minist. Derschatta: Kako bomo za vruga gradili tukaj most do Adrije, ko na vsaki pedi zemlje stoji človek, ki kriči: živio! Treba mi bo napeti vse strune ministrske ravnopravnosti, da ohranimo vsaj železnici nemški značaj. Tudi s križci ne bomo smeli skopariti.

Slov. poslanec nadvojvodi Ferdinandu pri Bukovem predoru: „Vaše cesarsko veličanstvo! Oglejte si onole hišico, pa vam bo jasna vsa modrost avstrijske finančne politike. Ako bi bili odkupili hišico za 10.000 kron, da bi zgradili tam progo, pa ne bi imeli zelo interesantnega predora, ki velja samo 4 milijone kron.“

Zadovolini klerikalec.

Juhu! Meni je vse prav. Ali ni lepo na svetu? Davki nas sicer precej tlačijo, pa to ne bo trajalo dolgo. Naš Šusteršič je pil bratovščino z vsemi ministri na Dunaju in obljubil, da odpravi vse davke. Juhu! Jeruš je poceni in za romanje po božjih potih imamo najlepše vreme. Pa ne bi bil vesel? Juhu!

Vabilo na redko slavnost.

Meščani!

Jutri obhaja naš velezaslužni, prečastiti gospod, gospod kanonik Izidor Kračar redko slavnost:

jubilej 500 te
použite pečene gosi.

Meščani, prihitite ob osmih zvečer pod okno neustrašenega boritelja za narodno prosveto. Bakljada bo in serenada. Gromoviti živio-klici naj done jutri v tajnostno noč.

Pripravljalni odbor.

Lepše rečeno.

Kaj kričite venomer: „Izdajstvo, izdajstvo!“ To izražam mnogo fineje z besedami: Komplicirana taktična poteza!

Iz kluba modrijanov.

Krmavželj: Nova volilna reforma je tedaj zagotovljena. Ali pa tudi vesta, zakaj se pravi enaka volilna pravica?

Petoliznik: Jaz si to tolmačim dvojno. Volilna pravica bo enaka, kakor dosedaj, t. j. Nemci bodo imeli še vedno nadvlado. Pa tudi pri nas bodo volili enako kakor dosedaj; duhovniki bodo imenovali kandidate, ki jih bodo katoliški backi volili na komando.

Podrepnik: Ker si že tako premeten, pa še povej, kaj pomeni beseda proporcionalna volitev.

Petoliznik: Tega seveda ti ne moreš vedeti, ker se nisi učil latinskega. „Pro“ se reče slovensko „za“; kaj je porcija, boš pa menda že vedel. Proporcionalna volitev se tedaj reče volitev za porcije. Ker pa igra pri vseh volitvah med dobrimi katoličani glavno vlogo

golaž, lahko tudi rečemo kratko: proporcionalna volitev je volitev za golaž.

Podrepnik: Ti, Petoliznik, si pa res tako premeten, da bi lahko šel za železniškega ministra v Črnogoro.

Krmavželj: Bral sem, da se veseli kraljiček Alfonz nečesa otročje. Meni se pa zdi tak dogodek po enomesečni poroki nedoumen.

Podrepnik: To je že vse res. Toda na Španskem je le drugače. Alfonzovo otročje veselje je razumno, ker je še sam otrok.

Krmavželj: Kralj Peter se dosedaj ni brigal za moderne razvade evropskih vladarjev. Zakaj je pač letos vendarle šel v toplice?

Petoliznik: Ubogi Peter ima skrajno razdražene živce, ker mu mnistri že cele mesece bunkajo z avstrijskimi, nemškimi in francoskimi topovi prav pred nosom na — papirju.

Podrepnik: Zakaj pa potem ruski car ne gre v toplice, ko mora vendar v resnici dannadan poslušati pokanje pušek in bomb.

Petoliznik: To je pa zopet kaj drugega. Carja obdaja tako hladna kamarila, da ga zazebe v srce že sam pogled na svojo okolico. Boji se pa tudi, da bi mu revolucionarji preveč ne segreli kopeli.

Krmavželj: Zakaj sta pač ameriški republikli Guatemala in San Salvador tako hitro prenehali z vojsko?

Petoliznik: V glavni bitki se je pripetila nesreča; salvadorska vojska je prestrelila guatemalskemu generalu uzdo na konju. Dokler sedlar ne popravi škode, bo vsled posredovanja Roosevelta premirje.

Zlate misli g. Otrobarja.

Kaj, ali nimam prav? To je bilo še življenje takrat, ko še ni pešala vera. Človek je užival spoštovanje, akotudi se je včasih magistrat zadržal nad njim. Zdaj pa je vse pri kraju. Finus, kakor pravi moj brat, profesor! Kaj sem že hotel reči? Saj res, žalostno je vse in pusto! Finus, finus! Tako daleč je moralo priti, kakor sem vedno prerokoval. Nobenega veselja ni več na svetu. Finus! Iz blaznice sta ušla dva nevarna bolnika. Prvi namerava ustanoviti nov kamarilni ali podrepniški klub, drugi pa ima fiksno idejo, da dosežemo popolno ravnopravnost le za vlade dr. Žlindre. Finus!

Novice in osebne vesti.

Prem. gosp. škof so vprašali dr. Šusteršiča, kako kupnino zahteva za prodane koroške, štajerske in primorske Slovence.

„Kranjsko prebivalstvo s premoženjem vred!“ je odgovoril naš „dični“ vodja.

„Bravo, bravo!“ so vzkliknili gosp. škof. „Doktor, delila bodeva tako: vam sužnje, meni denar! Zdaj pa pojdiva v cerkev, da zapojemo Te deum!“

Preč. gosp. Peter Grabljevič, župnik na Babni gori, je velik častilec sv. Tomaža Akvinskega. Da točno posnema svetnika, je po njegovem zgledu dal za svoj debeli trebuh izžagati mize v polukrogu. Pobožnega gospoda priporočamo njegovim duhovnim bratom v posnemanje!

Dvorni svetnik Šuklje: Gospod odgovorni urednik „Slovenca“, pojasnite mi besedo: značaj.

Dr. Žitnik: Bežite, bežite, kaj se vtikate v stvar, ki naju ne briga čisto nič!“

Na zadnji veselici v Sori so tamošnji liberalci hoteli v prazni župnijski hlev postaviti konje gostov, toda gosp. kaplan Brajc jih je možato zavrnil: „Ne pustim, hlev je le zame in za moje podrepnike!“

¶ Knezoškofijski ordinarijat v Ljubljani je z odlokom z dne 15. julija 1906, št. 932 imenoval g. I. Macka, orožnika v Medvodah, za „Tranchiermeistera“ v kuhinji šolskih zavodov pri Št. Vidu. Čestitamo!

Gg. duhovnike, ki so po zaslugah brezverskih liberalcev v kazenskih preiskavah, opozarjamo na pravilo: Licet veritatem occultare prudenter sub aliqua dissimulatione. (St. Alfons de Liguori, Theologia Moralis, Tom. II. pag. 259.)

Starega Gostinčarja so vprašali njegovi prijatelji, zakaj ni govoril na zadnjem shodu v Mestnem domu.

„Saj sem!“ je odgovoril Gostinčar. „Kaj niste brali v listih, da so naši kričali: Joj, joj!? Vidite, tam sem bil posebno jaz glasan!“

A. Z.

V album.

Oblastnež krade tisočake, blagajne prazni dan na dan, ker mož pripada med veljake, ne bode nikdar kaznovan. Če revež prilasti si kruha, da potolaži dece jok, je pa drugače: „potepuha“ obesijo na javni drog.

Z.

Številke kriče.

Nemcem smo dali en mandat, Lahom dva; jih je skupaj troje. Liberalcem smo prepustili, naj se ravsaajo za koroške Slovence. Ali so kaj dosegli? Nič. Naši uspehi proti uspehom liberalcev so torej 3 proti 0.

Vesela vest.

Zastopniki „Lepega kluba“ so ponudili patrom frančiškanom poseben mandat. Seveda bodo morali primorski Slovenci odstopiti enega poslanca Lahom. To bo našemu narodu v veliko korist. F. Pl.

Telefonska in brzojavna poročila.

Idrija. Črni korporal Oswald je toliko časa jedel in pil, kar in kjer je hotel, da si je zabasal želodec in ne sme uživati zdaj drugega kakor kamilični čaj in ricinovo olje. Zato je vsa Idrija židane volje.

Št. Vid nad Ljubljano. Profesorji iz škofiovih zavodov hodijo po vaseh in vabijo učence k sebi. S sabo imajo turški boben, rene, harmonike in orglice.

Gorica. Nadškofa dr. Sedeja je tri pretekle dni tak dolgčas, da si je izmislil fiziološki zavod po slavnem zgledu ljubljanskega tovariša. Pravijo, da je možu hudo škodovala letošnja vročina.

Ptuj. Na slavnosti nemškutarskih telovadcev je dobil ljubljanski dr. Binder prvo nagrado za svoje kozelce. Wastian je hodil okoli s kravjim zvoncec, da bi zbudil zaspano nemško dušo. Ker se mu pa to ni posrečilo, sta vložila Pommer in on na justično ministrstvo interpelacijo glede razmer pri slovenskih sodiščih.

Gradec. Na Bismarckovem trgu je padla škatlica vžigalic družbe sv. Cirila in Metoda na tla. Devet dam je omedlelo na licu mesta. Škatlica je bila prazna.

Beljak. Neznani zločinec je zahteval vozni listek v Kranjsko goro v slovenskem jeziku. Koroško nemštvo je v hudi nevarnosti. Stotnik Teppner in dr. Narrer se jokata noč in dan.

Sarajevo. Nadškof dr. Stadler se je ponudil za škofijsko stolico v Djakovu s pogojem, da prevzame njegovo mesto ljubljanski škof Bonaventura z vsemi dolgovi.

Zagreb. Tukaj prirede v jeseni gospodarsko in živinsko razstavo. Razstavljalni odbor se v imenu vzajemnosti pogaja s katoliškim shodom v Ljubljani za reciprociteto ter prosi naj bi se razstavili najboljši katoliški backi in pristna klerikalna teleta. Tudi osli in mulci niso izključeni od nagrade.